

5 tips voor supertoffe kinderfoto's

Kinderfoto's

TIPS OM TE PROBEREN

Leer wat basisregels

In deze cursus wil ik je wat basisregels leren kennen. Eigenlijk heb je ook geen fancy camera nodig. De beste camera is diegene die je bij je hebt! Met deze tips in je achterhoofd, gaan je foto's vanzelf sterker worden.

Een beetje technische info

De meeste foto's worden getrokken met een smartphone, en daar kan je al gigantisch veel mee. Met een (spiegelreflex of compact) fototoestel kan je natuurlijk dat tikje meer, maar dan is het wel fijn dat je een kleine technische basis hebt om mee te spelen.

Break the rules!

Bij bijna elke creatieve vorm is het belangrijk om op het juiste moment van de regels af te wijken, dat maakt het juist spannend, zo krijg je nieuwe dingen. Blijf dus vooral veel uitproberen, beweeg, gebruik je voeten als zoom om dichterbij te komen maar ook om een situatie vanuit een ander perspectief vast te leggen.

"De grootste fout die je kan maken is bang zijn om fouten te maken"

1. Spontaan vs geposeerd

**"Photography is about capturing
souls, not smiles"**

Echte lach

We zijn het gewoon om te moeten lachen op de foto. "Zeg eens cheese", of "spaghetti" of "lachen!", zijn de dingen die vaak worden geroepen als er een foto wordt gemaakt.

Toch is een echte lach **ALTIJD** mooier dan een fake smile (dat geldt trouwens ook voor volwassenen), haal dus bij een geposeerde foto jouw domste mopjes boven, trek een gekke smoel of doe desnoods een dansje, probeer er voor te zorgen dat het kind echt lacht!

Niet alleen de vrolijke noot

Hoewel we de neiging hebben om enkel vrolijke momenten te bewaren op foto's, schuilt er zoveel schoonheid in al die andere emoties. Die kleuren het leven zeker ook! Let er wel op dat je de privacy van je kind respecteerd en als er een volle woedeuitbarsting is, kan je hem of haar misschien beter even laten afkoelen.

2. Op ooghoogte

"You don't take a photograph, you make it!"

Ga eens op je buik

Wanneer er een portret van een volwassene genomen wordt, staat het fototoestel meestal min of meer op ooghoogte. Wanneer we als volwassene een foto maken van onze kinderen, worden dat portretten in vogelperspectief. Hoewel dat een stijlkeuze kan zijn, is een indringend portret vaak een waarbij de geportretteerde recht in de lens kan kijken zonder omhoog of omlaag te moeten kijken. Soms moet je dus eens plat op de buik liggen, maar de foto's die hier als voorbeeld staan, tonen, dat het resultaat mooie indringende ogen zijn die je aankijken!

Beweeg in alle richtingen

Niet alleen in de hoogte kan je bewegen met je toestel, gebruik je benen en je lichaam om te zoeken naar de leukste manier om je kinderen te fotograferen. In deze digitale wereld hebben we de kans om veel te zoeken en achteraf te bekijken wat werkte. Blijven zitten is chill, maar zorgt vaak niet voor de meest interessante foto's.

3. Compositie

Regel van derden

De gulden snede, daar hebben we ooit wel eens van gehoord. Bij een eenvoudigere versie gebruiken we een raster van 3 rijen op 3 kolommen. Je onderwerp op een van deze lijnen zetten, brengt meer dynamiek in de foto, op een kruispunt van een horizontale en verticale lijn is natuurlijk helemaal het ideale plekje.

Symetrie

Meestal zorgt de regel van derden voor een spannendere compositie dan een symetrische maar in sommige gevallen kan het juist wel heel goed werken. In de foto hierboven word je door de vele perspectieflijnen juist heel erg naar het centrum getrokken. Probeer het dus zeker een paar keer uit!

Nog veel meer!

Er zijn natuurlijk nog veel meer compositie-regeltjes die al uitgetest zijn en blijken te werken; kijk naar leidende lijnen, zoek naar een visueel ritme, probeer eens in lagen te denken (bijvoorbeeld ergens door een doorkijkje een foto nemen), probeer er voor te zorgen dat je niet op een ongelukkige manier door armen en benen snijdt... De belangrijkste is natuurlijk: proberen, proberen, proberen én kijken naar andere foto's. Probeer bij foto's die je mooi vindt eens te kijken waarom die zo goed werken.

Technisch

SLUITERTIJD - ISO - DIAFRAGMA

intermezzo

Een goed belichte foto

De ISO-waarde, het diafragma en de sluitertijd bepalen samen of de foto goed belicht is. Op de automatische stand zal je toestel meestal alles zelf kiezen, hoewel je vaak de ISO zelf moet bepalen.

Jouw toestel streeft naar een gemiddelde lichtsterkte over heel de foto. Bij grote contrasten (een zonnige dag met heel lichte hemel bijvoorbeeld) zullen er daardoor delen te donker uitvallen. Dit kan je deels oplossen door te kiezen voor spotmeting (symbool 2) waarbij je het licht meet op het punt dat goed belicht moet zijn.

01 ISO

De gevoeligheid van de sensor. Hoe hoger het getal, hoe gevoeliger de sensor, maar hoe meer ruis op je beelden.

02 Sluitertijd

Hoe lang de sensor belicht wordt.

03 Diafragma

De lichtopening van je lens, hoe kleiner het getal, hoe groter de opening.

Waaaah, al die instellingen!

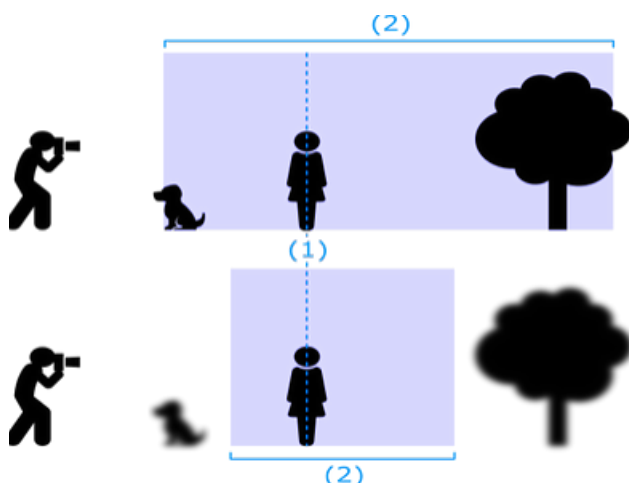
Eigenlijk is er niets mis met de automatische stand op een fototoestel. Heel vaak nemen die best goede beslissingen. Een beetje technische kennis kan er wel voor zorgen dat je sommige problemen beter begrijpt en misschien eens probeert om op een andere stand te trekken.

Ik begin met de ISO-waarden, voor de 35+ lezers, misschien herinner je nog de analoge filmpjes, die hadden een ASA-waarde, die duidde op de gevoeligheid van de film, het ISO-getal duidt dus op de gevoeligheid van de sensor. Hoewel veel moderne toestellen goede prestaties hebben op hoge ISO-waarden, blijft het nog steeds zo dat een hogere ISO voor meer ruis op je foto's zorgt. Op een heldere dag kan het ook zijn dat een te hoge iso voor overbelichte foto's zorgt.

De sluitertijd bepaald hoe lang de sensor belicht wordt. Hoe langer je belicht, hoe meer licht er op de sensor valt maar een lange sluitertijd (zeker langer als 1/60 sec) zal voor bewegingsonscherpte zorgen. Bij hevig spelende kinderen zal je wellicht pas beweging kunnen bevriezen vanaf 1/500 sec, probeer het wat uit! Omdat de sluiters dan maar heel kort open gaat, valt er wel maar heel weinig licht op de sensor.

De laatste parameter is misschien de meest mysterieuze: de diafragmaopening. Hoe groter het getal, hoe kleiner de opening. Met een kleine opening valt er minder licht op de sensor MAAR is er ook meer scherptediepte. Scherpte-watte? Bij veel scherptediepte is er nog een groot deel voor en achter het punt waarop je scherp stelde ook scherp. Vaak wordt de keuze gemaakt om met een groot diafragma (dus een klein getal, verwarrend he!) foto's te maken omdat er dan een beperkte scherptediepte is en de achtergrond dus wazig wordt.

Zelf kies ik meestal voor de diafragramavorkeurstand (A bij Nikon, Av bij Canon), en stel een minimale snelheid van de sluitertijd in, de ISO laat ik hem heel vaak zelf kiezen.

01

Punt waar de fotograaf op scherpsteld

02

De scherptediepte

Voor een grote scherptediepte wordt een klein diafragma gebruikt en dus een groot diafragmagetal.

4. Scherpe ogen

Stel scherp op de ogen

Zeker wanneer je ervoor kiest om met een groot diafragma (klein getal en kleine scherptediepte) is het belangrijk dat de ogen scherp zijn. Het kan echt storen als die niet scherp zijn, maak er dus een gewoonte van om dat focus-vierkantje van je camera of op je smartphone op de ogen te laten focussen!

En wat als de ogen niet even ver van de sensor staan?

Wanneer je kindje niet recht voor de camera staat, zal er 1 oog dicht bij de sensor staan. Beide ogen scherp kan dus moeilijk zijn als de scherptediepte niet groot genoeg is. Kies dan altijd voor het oogje dat het dichtste bij is om op scherp te stellen, neem het van mij aan (of probeer het zelf eens), als dat eerste oogje wazig is, dat ziet er vreemd uit.

Of kies iets helemaal anders

Bij een portret zijn scherpe ogen misschien belangrijk, dat wil niet zeggen dat dat altijd moet. Soms kan je er ook heel bewust voor kiezen om die smerige handjes die je kindje naar je uit steekt in focus te houden. Of die vooruitgestoken voeten op een te grote stoel (of op een schommel, maar heel druk bewegende kinderen kunnen wel eens moeilijk zijn), of dat zandtaartje dat je zoon net voor jou gebakken heeft.

"A camera is a save-button for the minds eye."

5. Wat met de zon?

Ooit zei iedereen: "Ge moogt nooit tegen de zon in trekken!" Dat komt omdat de automatische functie van je camera een goed belichte foto wil maken en als er zo een zon superhard staat te stralen recht tegen uw lens, moet de camera de voorgrond wel heel donker laten om gemiddeld gezien een goed belichte foto maken. Zeker in de zomer is de felle middagzon eigenlijk geen cadeau voor foto's: je krijgt grote contrasten, heel harde en vaak onflatterende schaduwen in gezichten en vaak nog eens toegeknepen oogjes, want in felle zon kijken is niet comfortabel. De gemakkelijkste oplossing is om de schaduw op te zoeken. Je kan echter ook tegen de zon in trekken.

Zorg er dan voor dat het "onderwerp", het gezicht van je kindje dus, goed belicht is. Wellicht is de lucht één grote witte vlek, uitgebrand heet dat dan: er kwam zoveel licht binnen dat er op sommige plekken geen beeldinformatie meer is. Vaak kan je in eenvoudige nabewerkingsprogramma's zoals Snapseed (op smartphone) de belichting nog aanpassen als de foto toch voor een te donker gezicht zorgde.

Hoewel de zon 's middags vaak eerder een spelbreker is voor mooie foto's, kan die ook voor een gouden gloed zorgen. Zo net voor de zon onder gaat, is er het "gouden uurtje", de wereld baadt in een zachte goudgele gloed, de ideale moment om foto's te nemen!

*Every picture
tells a story!*

Inneke Van Mechelen

"Foto's zijn voor mij herinneringen in beelden"

Wie ben ik?

Ik ben Inneke, een fotograaf uit Leuven. Met mijn camera in de hand probeer ik bijzondere momenten vast te leggen. Van een huwelijk tot de eerste spadesteek in de moestuin, van de thuiskomst van een verse baby tot die fantastisch doordeweekse gezinsnamiddag. Als fotograaf registreer ik liever dan ik regisseer, verhalen vangen in beelden om ze zo opnieuw te vertellen.

Fotograaf van herinneringen

Ik ben kunsthistorica van opleiding, professionele zoeker en twijfelaar, getrouwd en mama van vier dochters. Toen ik 10 jaar werd, was ik verdrietig: ik wilde niet ouder worden. Toen al wilde ik op pauze drukken en de tijd in een lijstje steken. Bij een brand zijn foto-albums de enige materiële bezittingen die ik zou redden, al de rest is vervangbaar. Met mijn kunsthistorische basis probeer ik het licht te gebruiken zoals de schilders in de barok, bijzondere doorkijken te ontdekken zoals de Vlaamse primitieven en het moment te schilderen zoals de impressionisten. Ik help graag jouw grote en kleine herinneringen in een lijstje of album te steken.

